

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Dmitri Chiseev în numele și interesele lui Ivan Papazov,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Papazov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-209/24

NR. PIGD 2-22011720-01-3ra-01032024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloaie,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

23 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Dmitri Chiseev în numele și interesele lui Ivan Papazov

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 ianuarie 2022, Ivan Papazov s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (Inspectoratului General pentru Migrațiune), solicitând anularea actelor administrative individuale defavorabile – Decizia nr.39 din 11 octombrie 2021 privind revocarea dreptului de ședere permanentă, Deciziei nr.P-728/21 din 01 decembrie 2021 și a Deciziei MAI nr.44/22-5137 din 20 decembrie 2021.

2. În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 39 din 11 octombrie 2021 a Biroului migrație și azil a MAI a fost privat de dreptul de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova, care i-a fost acordat în baza Deciziei din 27 iulie 2018. Decizia menționată a fost emisă în baza cererii reprezentantului în baza procurii tatălui său Ivan Papazov, - Piotr Zabunov, în care el a solicitat anularea (privarea) dreptului său de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova în vederea că el la obținerea acesteia a prezentat document fals.

3. A reținut că, în calitate de motivare a deciziei este invocat că Agenția Serviciilor Publice a anulat certificatul de naștere seria NA-VI nr. 2904351 pe numele lui Papazov Ivan (născut la 11 octombrie 1948), eliberat de către Serviciul Stării Civile Taraclia la 20 iunie 2018, iar, în calitate de temeiuri de drept a deciziei adoptate sunt invocate art. 33 lit. a), b), art. 49 lit. a) a Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

4. Consideră că, Decizia nr. 39 din 11 octombrie 2021 a Biroului de migrație și azil a MAI RM cu privire la privarea sa de dreptul de ședere permanentă în Republica Moldova ilegală și nulă în fondul său.

5. A menționat că prevederile art. 6 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 33 lit. a) și b), art. 49 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care erau puse în baza Deciziei de revocare a dreptului său de ședere permanent pe teritoriul RM nu conțin temeiul acela pentru privarea sa de dreptul de ședere pe teritoriul RM, care este invocat în Decizie.

6. Or, anularea de către Agenția Serviciilor Publice a duplicatului certificatului de naștere seria NA-VI nr. 2904351 pe numele lui Papazov Ivan, eliberat de către Serviciul Stării Civile Taraclia, reieșind din prevederile art. 6 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 33 lit. a), b), art. 49 lit. a) a Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, nu poate servi temei pentru revocarea dreptului său de ședere permanentă pe teritoriul RM.

7. De asemenea, a invocat că art. 49 a Legii nr. 200 prevede că autoritatea competentă pentru străini poate revoca, prin decizie motivată, dreptul de ședere provizorie în Republica Moldova, și nicidecum nu este obligat să revoce dreptul acesta.

8. Așadar, anularea de către Agenția Serviciilor Publice a certificatului de naștere seria NA-VI nr. 2904351 pe numele lui Papazov Ivan, nicidecum nu înseamnă anularea nașterii tatălui său pe teritoriul Moldovei - s. Tvardița, r. Ceadâr-Lunga și faptul nașterii lui pe acest teritoriu rămâne fapt real și nu este pasibil contestării, deoarece era eliberat în baza înscrierii de act privind nașterea tatălui său cu nr. 92 din 14 octombrie 1948.

9. Astfel, consideră că Decizia nr. 39 din 11 octombrie 2021 a Biroului de migrație și azil a MAI RM cu privire la privarea dreptului de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova este emisă contrar Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și conține viciu esențial.

10. A reținut că, cu decizia nr. 39 din 11 octombrie 2021 a Biroului de migrație și azil a MAI RM a luat cunoștință la 18 octombrie 2021, respectiv, la data de 12 noiembrie 2021 a expediat în adresa Ministerului Afacerilor Interne cerere prealabilă de anulare a Deciziei nr. 39 din 11 octombrie 2021 a Biroului de migrație și azil a MAI RM cu privire la privarea sa de dreptul de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova.

11. La 10 decembrie 2021 a recepționat răspunsul de la Biroul de migrație și azil cu nr. P-728/21 din 01 decembrie 2021 cu privire la examinarea cererii prelabile și respingerea acesteia și transmiterea dosarului administrativ în adresa Ministerului Afacerilor Interne pentru adoptarea deciziei definitive referitor la cererea prealabilă.

12. La 26 decembrie 2021 a recepționat răspunsul de la MAI RM (nr. 44/22-5137 din 20 decembrie 2021) - decizie de refuz în admiterea cererii prelabile.

13. A menționat că decizia de refuz în admiterea cererii prelabile a fost motivată de asemenea prin aceea că duplicatul certificatului de naștere seria NA-VI №2904351 pe numele lui Papazov Ivan (născut la 11.10.1948),

eliberat de către Serviciul Stării Civile Taraclia 20 iunie 2018 a fost anulat prin Ordinul Agenției Serviciilor Publice nr. 636 din 02 septembrie 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 25 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Ivan Papazov împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (Inspectoratului General pentru Migrațiune), privind anularea actelor administrative.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 02 noiembrie 2022, avocatul Dmitri Chiseev, în interesele lui Ivan Papazov, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 24 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Dmitri Chiseev în interesele lui Ivan Papazov și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

17. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că instanța de fond, corect a aplicat normele de drept aplicabile la caz, iar pretențiile acțiunii nu și-au găsit suportul de fapt și de drept, acestea în mod just fiind respinse.

18. A argumentat că decizia privind revocarea dreptului de ședere permanentă în Republica Moldova a fost legală și justificată, având în vedere că permisul de ședere a fost obținut pe baza unui certificat de naștere anulat de către Agenția Servicii Publice.

19. Astfel, instanța a constatat că autoritățile publice și-au exercitat corect dreptul discreționar, în conformitate cu Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor din Republica Moldova.

20. Totodată, a reținut că apelantul nu a prezentat probe noi sau relevante care să răstoarne concluziile primei instanțe, esența argumentelor sale rămânând similară celor prezentate anterior.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 23 februarie 2024, avocatul Dmitri Chiseev, în numele și interesele lui Ivan Papazov, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2024 a

Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, prin care cauză să fie restituită la rejudecare.

ARGUMENTELE RECURSULUI

22. În motivarea recursului a invocat că hotărârile trebuie casate și cauza trimisă spre rejudecare din cauza unor grave încălcări procedurale care au afectat dreptul la un proces echitabil, precum și din cauza erorilor în aplicarea legislației în fondul cauzei.

23. Referitor la încălcările procedurale, reprezentantul recurentului a invocat că, Curtea de Apel Chișinău nu a citat legal apelantul, privându-l de posibilitatea de a pleda în fața instanței, fapt ce constituie o încălcare a art. 239 alin. (2) din Codul administrativ și a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 CEDO.

24. Neacordarea posibilității de a se prezenta și de a-și susține poziția în fața instanței a încălcat principiul contradictorialității procesului. Recurentul nu a avut ocazia să-și prezinte argumentele, să depună probe suplimentare sau să răspundă la probele și argumentele prezentate de partea adversă.

25. Procesul s-a desfășurat în lipsa recurentului, ceea ce a creat o situație de inegalitate procesuală, întrucât acesta nu a putut răspunde la acuzațiile aduse sau să prezinte contraargumente, fiind astfel defavorizat.

26. Cu privire la fondul cauzei, reprezentantul recurentului a argumentat că anularea certificatului de naștere utilizat pentru obținerea dreptului de ședere nu constituie un temei legal pentru revocarea dreptului său de ședere permanentă, conform Legii nr.200/2010 privind regimul străinilor.

27. Și consideră că autoritățile au aplicat greșit prevederile legale, susținând că acestea permit, dar nu impun revocarea dreptului de ședere. De asemenea, consideră că temeiurile invocate pentru revocarea dreptului său nu sunt aplicabile în cazul său.

28. A subliniat că, potrivit legii, revocarea dreptului de ședere se face doar dacă străinul nu mai respectă scopul pentru care i s-a acordat acest drept, lucru care nu a fost dovedit în cazul său.

POZIȚIA INTIMATULUI

29. Prin referința depusă la 21 martie 2024, intimatul Inspectoratul General pentru Migrațiune a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

1. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

32. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, la caz se atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului recurentului, prin intermediul poștei electronice (f.d.112), la 26 ianuarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 23 februarie 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Dmitri Chiseev în numele și interesele lui Ivan Papazov, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor

argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

44. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Dmitri Chiseev în numele și interesele lui Ivan Papazov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc